

οὐτε γὰρ τὸ ἀγαν, σὺφρονος, οὐτε τὸ φαύλας
 ἔχειν. ἀλλὰ μὴ δὲ γὰρ εἰ μὴ γὰρ χρεῖται ἀ-
 ὀφθαλμῶν, φαύλη ἢ καλοῦσά τε ἔστι μὴ ἀ-
 κολοῦται· ἄλλ' ἢ ἐγκράτεια, οὐ πᾶσα σπου-
 δαίη· εἰ δὲ ἀδυνεῖς καὶ μὴ φαύλας, οὐδὲν σε-
 μνόν· οὐδ' εἰ φαύλας καὶ ἀδυνεῖς, οὐδὲν μί-
 γα. ἔπ, εἰ πάσι δόξῃ ἐμμετρητικὸν ποιεῖ ἢ ἰ-
 κρῆτεια, φαύλη, οἷον εἰ καὶ τῆ ψευδεῖ. καὶ εἰ
 πάσι δόξῃ ἢ ἀκρασία ἐκτετακόν, ἔσται τις
 σπουδαία ἀκρασία· οἷον ὁ Σοφοκλέους Νεο-
 πόλεμος ἐν τῇ Φιλοκλήτῃ· ἐπαγνετός γὰρ ἴσθ
 ἐμμετρίων οἷς ἐπέσθη ἕκαστὸ τῷ Οὐρανῶσι, διὰ
 τὸ λυπεῖσθαι ψευδὲς μῆκος. ἔπ, ὁ σφιστικὸς
 λόγος ψευδὲς μῆκος, ὁποῖα διὰ γὰρ τὸ παρε-
 δόξα βούλεται ἐλέγχειν, ἵνα δεινὸ ᾖσιν,
 ὅταν ὀφθαλμοῖς, ὁ γλυκὺς συλλογισμὸς,
 ὁποῖα γίνεται· δὲ δέεται γὰρ ἢ διανοία, ὅταν
 μῆκος μὴ βούληται, διὰ τὸ μὴ ἀφῆσκειν
 τὸ συμπραγδέν· ὁποῖα δὲ μὴ δυνάται,
 διὰ τὸ λῦσαι μὴ ἔχειν τὸν ἴδρον. συμβαίνει
 δ' ἔκ τινος λόγου ἢ ἀφῆσκειν μὴ ἀκρασίας
 ἀρετή. ταύτη γὰρ κερταίη ὡν ὑπολαμβά-
 νει, διὰ τὴν ἀκρασίαν. ὑπολαμβάνει δὲ τα-
 γαδὰ καὶ ἐξ, καὶ οὐ δὲ κερταίη ὡσε
 τὰ γαδὰ καὶ οὐ τὰ κερταίη κερταίη. ἔπ, ὁ τῷ
 πειθεῖσθαι κερταίη καὶ διακῶν τὰ ἴδρα, καὶ
 κερταίη μῆκος, βελτίων ἀνδρῶν ἐξ τῷ μὴ
 διὰ λογισμὸν, ἀλλὰ δι' ἀκρασίαν· διὰ τὸ τε-
 ρος γὰρ διὰ τὸ μεταπειθεῖσθαι ἀπὸ δὲ ἀκρα-
 τίας ἐνός τε τῆ παρῶν ἐν ἢ φαιδρῶ. ὅταν τὸ
 ὑδρὸν πῆγῃ, τί δὲ ὀφθαλμῶν; εἰ μὴ γὰρ μὴ
 ἐπέπειστος ἀ κερταίη, μεταπειθεῖσθαι ἀπὸ πᾶ-
 σατο· νῦν δὲ πεπεισμένος, οὐδὲν ἦπὸν ἀλλὰ
 κερταίη. ἔπ, εἰ ἀπὸ πάντα ἀκρασία ὄρε καὶ
 ἐγκράτεια, τίς ὁ ἀπλῶς ἀκρατής; οὐδὲ γὰρ
 ἀπάσις ἔχει τὰς ἀκρασίας. φαίμεν δ' εἰ νῦν
 πνας ἀπλῶς. ἀ μὴ οὐδὲ ὁποῖα τοιαύτη
 πνας συμβαίνουσι. τοῦτων δὲ, τὰ μὴ ἀρετῶν
 δὲ· τὰ δὲ μεταπειθεῖν. ἢ γὰρ λύσις τῆς ἀπο-
 κείας, οὐρεσίς ὄρε.

A Nam neque immoderatum quicquā, ne-
 que malis cupiditatibus affici, temperan-
 tis est. At qui ita esse oportet. Nam si bonæ
 sint cupiditates, malus est habitus, qui pro-
 hibet sequi. Itaque non omnis erit bona
 continentia. Quod si sint imbecillæ, ne-
 que malæ, non erit quorsum eas vince-
 re: si malæ & imbecillæ, non magnum. Præ-
 terea si in omni opinione perseverantem
 efficit continentia, mala est: puta si etiā in
 B falsa Et si incontinentia de omni opinio-
 ne facile demouebit, erit aliqua bona in-
 continentia. Exempli causa, Sophoclis Neo-
 ptolemus in Philoclete laudandus est, qui
 non maneat in iis, quæ persuaserat ei V-
 llysses, quia ei mentiri sit molestum. Præ-
 terea sophistarum ratio, quam mentien-
 tem vocant, dubitationem affert penè in-
 explicablem. Nam quia volunt aduersa-
 C riarum adigere ad assentiendum rebus in-
 opinatis, & abhorrentibus ab opinione
 populari, vt si affectui fuerint, quod vol-
 unt, solertes & acuti esse videantur: ratio-
 cinatio ea, quæ collecta est, dubitationem
 parit inexplicablem. Vincita enim mens
 est, cum ille neque vult insistere, quia id
 quod conclusum est, non probat: neque
 longius progredi potest, propterea quod
 rationem dissoluere nequit. Euenire au-
 tem ex aliqua ratione potest, vt impru-
 D dentia cum incontinentia sit virtus. Con-
 tra enim fuit atque existimat, propter in-
 continentiam. Existimat autem ea quæ bo-
 na sunt, esse mala, neque esse agenda. Ita
 quæ bona sunt, acturus est, non quæ ma-
 la. Præterea qui ea, quæ iucunda sunt, eo
 ipso quod ita persuasum habeat, talæque
 consilium ceperit, agit & persequitur, is eo
 melior videatur, qui non ratione, sed in-
 continetia ad turpitudinem aliquam im-
 E pellatur. Facilius enim sanari potest, quia
 de sententia possit demoueri. In inconti-
 nentem autem quadrat id quod tritum
 est omnium sermone prouerbium,

Quid adhibendum est, cum premis fauces a-
qua?

Si enim persuasum ei esset, vt ea quæ agit,
 ageret: simulatque ei dissuasum esset, de
 sententia desisteret. Nunc autem tametsi

non sit ei persuasum, talia agit tamen. Præterea si in omnibus versatur incontinen-
 tia & continentia, quis absolutè incontinens est? Nemo enim omni genere inconti-
 nentia affectus est. At aliquos esse dicimus incontinentes absolutè. Et hæc quidem
 tales quedam sunt difficultates, quæ dubitationem afferunt: quarum alia tollendæ,
 alia relinquendæ sunt. Difficultatis enim & dubitationis dissolutio, inuentio est.

Κεφάλαιον γ.

CAPVT III.

Πρᾶτον μὲρ οὐκ ἀνεπίκουρον, πόττειν εἰ-
 δότες, ἢ οὐ, καὶ πῶς εἰδότες εἶτα, ἀπὸ

Primùm igitur videndum est, vtrum
 scientes peccent incontinentes, necne: